

Šetač u ulici života

Jednom

kresnu stoljetna noć

titraj u uglu oka

čovjek postade šetač

U srazu pjegavih sjena

jednom ili dvaput

suze kliznuše nebom

A tu, pod nama

ulica tame, tajna u njoj

i koraci naši

ja drhtim a tvoji prsti me vuku

Jednom

kad više ne budemo

mrtvi

kad budemo

pegavi heroji ulice bez kraja

šapnuće smrt

da nas čeka u pjesmi

koju nikada nijedan heroj preživio nije

Jednom, još samo jednom

gledaćemo

u ulici stoljetne noći

olupinu nade nošenu na dlanu

Slušaćemo

*priču o nikome što se završila srećno
i ljubićemo
hiljadu puta više*

*Dok drhtim
čekam
još jednom
da hladna kora sjeverca postane topla
Još jednom ili dvaput
poželiću
stotinu puta više
a biće hiljadu puta manje*

*Ulica duga
Ulica beskrajna
Jednom ili dvaput
proći ću
kroz stoljetnu noć
i ako bude stotinu puta manja
poželiću je hiljadu puta veću*

*Jednom, još samo jednom
Pusti da lutamo skupa
Kroz ulicu tajni
Kroz stoljetnu noć
Jednom ili dvaput
postaću šetač
pjegava sjena u oku
ne ljuti se ako se umorim*

*Ja i ti
pjegave sjene
bez suza, bez razloga
u ulici tajni
na brijegu samoće
možda ću stati
oprosti se ako se uplašim*

*Još jednom
reci
i ja ću poći
ulicom beskrajnih tajni
Kao ti
šetaću dugo
plaćući pred samoćom obećane tame*

*Dok drhtim
prsti pjegavih sjena čekaju
da krenemo
Još samo jednom
posljednji put
gledam
tajnu stoljetne noći
i uzalud se plašim ulice bez kraja*

By Vladan Čukvas

(iz romana „Čovjek koji je ukrao život Todoru Tugi“)